

— מנורה טהורה —

אחד, וכו', ונמצא יהי' יחוד קוב"ה [ושכינתו] יהי"ה אדנ"י גי' מספר יפ"ה, שהזיווג הזה של איש ואשה מעורר הזיווג העליון לקרב ביאת משיחנו, ויהי' זיווג יהי"ה אדנ"י גימ' מספר יפ"ה וכו', ועד שם היתה עבודת אברהם ליחוד הנ"ל, והפתח לזה הי' אברהם שממנו התחיל להשתלשל אומה הישראלית, עכדה"ק. אבל כל זמן שעדיין לא נכלה החי' זו אדום, היחוד הוא הוי' אדנ"י.

יש לפרש עד"ז זהו שמפטרין פרשת שמיני (שמואל ב' ו-ז) מענין דוד המלך, וסיום ההפטרה הוא ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם ככל הדברים האלה וגו', פי' דרך בעת הגלות היחוד הוא הוי' אדנ"י, אבל לעתיד לבוא יכון כסא דוד ואז באמת יהי' היחוד יהי' אדנ"י שעולה בגימטריא צ"ה, וזהו הרמז עולם כ"ל הדברים ר"ת בגימטריא צ"ה, דכשיכון כסא דוד בב"א יהי' יחוד ב' שמות הקדושים צ"ה, ודו"ק.

ועי' בשערי ציון להתפלל כל יום תפילת הע"ב שמות והיא סגולה גדולה להנצל מכל פגעים רעים, עיי"ש, ועי"ע עבודת הקודש להחיד"א, ועיי"ע בכ"י שלי באריכות, ואכמ"ל.

וזהו ג"כ ביאור של עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מעולם וכו' וים סוף להם בקעת וזדים טבעת וידידים העברת עברו ים שמרמז לכוונת ע"ב שמות של ויסע ויבא ויט שע"י הי' הישועה לשמך הגדול על שפת הים, הכוונה לשם הנ"ל, וזהו הכונה צור ישראל צור בגימטרי' רצה עם הכולל שע"י שם הנ"ל נעשה מצרה אותיות רצה, ועי' בעש"ט על התורה סו"פ בלק ביאור הוד והזדר אותיות דוה כו' וביאור שויתי הוי' לנגדי עיי"ש, ואכמ"ל.

ובזה אפשר לפרש כוונת התפילה של פודנו ומצילנו כו', שבעקבתא דמשיחא (עי' סוף סוטה "אין לנו על מי להשאן אלא על אבינו שבשמים") שלא יהיה לנו אל מי לילך ולבקש רחמים ותחנונים שכבר כלו כל הקיצין אנו מבקשים פודנו ומצילנו בזכות השם מעולם הוא שמך בזכות של השם מה"ש שהוא שם של ע"ב שמות כנ"ל, ותיבת "הוא" ג"כ בגי' י"ב ע"י צרופי י"ב שמותיו של הקב"ה, ואם תכוון כנ"ל אז, ואין לנו עוד אלוקים שלא יהיה עוד מדת הדין ויהיה כולו רחמים ויהיה זולתך סלה, הכוונה בזה ש"סלה" בגימטרי' צ"ה, בהקדם מה שבארתי שבפרשת שמיני בסוף הפרשה נרשם מספר הפסוקים של פרשת שמיני, צ"א פסוקים, עבדי"ה סימן. וצ"ב הרמז בצ"א פסוקים מה בעי בזה. וביארתי שם, דהנה הפסוק מסיים ובין החיה אשר לא תאכל, ולדברי הנועם אלימלך הנ"ל דחי' זו אדום והכוונה בזאת החי' אשר תאכלו שאדום יכלה מן הארץ, אפ"ל דזהו שאמר הכתוב, דכל זמן שהוא ובין החיה אשר לא תאכל, דעדיין לא נכלה אדום מן הארץ, צ"א פסוקים, פי' דבזמן הגלות יש יחוד השמות הוי' אדנ"י שעולים בגימטריא צ"א, אבל לעתיד לבוא בב"א יהי' יחוד השלם אדנ"י יהי"ה, כמובא מהאריז"ל, ועיין בספה"ק זרע קודש (פרשת וירא) שכתב וז"ל, רומז לנו הכתוב בר"ת מתיבות יושב פ'תח ה'אהל היא יפ"ה, ע"ד שאמרו [רבתי] ז"ל מאי האי דאמרו אינשי כשמזווגים ומתחתנים איש ואשה אומרים שהזיווג יהי' עולה יפה, ולהבין איזה מקום יהי' עולה, ומאי הלשון הזה שיהי' עולה יפה, ופי' כי כלל העבדות לייחד קוב"ה ושכינתו בחי' יחוד שמות הוי' ואד' שהצדיקים מייחדין במעשיהם הטובים. והנה כתוב בספרים שלעתיד יהי' משם הוי' אותיות יהי"ה, שהו' תהי' יו"ד, וזה (זכריה י"ד ט') ביום ההוא יהי' ה'